

تجربه کار با علی انصاریان برای من تجربه جذابی بود. برعکس تصویری که نسبت به توانایی‌ها و کار ایشان داشتم، همراه‌ترین بازیگری بود که در این فیلم داشتم.

کاوه صباغ‌زاده در گفت‌وگو با «ایران»
از «رمانتیسیم عماد و طوبی» می‌گوید

جنگیدن برای بهتر زندگی کردن

حامد قریب
خبرنگار

شخصیت‌های شما از کدام بخش جامعه امروز ناشی می‌شود؟ در «ایتالیا ایتالیا» شخصیت اصلی داستان کاراکتر جامعه گریز و منزوی بود ولی اینجا کاراکترها متفاوت از آن فیلم هستند و آن سبک و سیاق را شاهد نیستیم. اتفاقاً در اینجا برعکس، نگاه به زندگی خیلی امیدوارانه‌تر است. ضمن این که در این فیلم چندان با جامعه کاری نداریم و فیلم بیشتر یک اثر زن و شوهری است. «رمانتیسیم عماد و طوبی» برعکس «ایتالیا ایتالیا»، درباره بخش‌های مثبت و خوب زندگی است. در واقع فیلم درباره جنگیدن برای بهتر زندگی کردن است.

■ **با این تفاسیر شما در «ایتالیا ایتالیا» روی جامعه‌گریزی و شکست‌های زندگی توجه داشتید و اکنون که جامعه با بحران‌های بسیاری همراه شده با «رمانتیسیم عماد و طوبی» به بخش‌های مثبت زندگی توجه نشان دادید. در این ۴ سال چه اتفاقی رخ داده که سبب شد تا این اندازه در نگاه با چرخش مواجه شوید؟**

دلیل خاصی ندارد. کتابی از آلن دوبان خواندم و خیلی به آن علاقه‌مند شدم و تصمیم گرفتم بر اساس آن یک فیلمنامه اقتباس کنم. حالا هم نمایش فیلم با شرایط اجتماعی بیماری کرونا و آلودگی هوا و مواردی از این دست همزمان شده که به‌نظرم همزمانی خوبی است، چرا که فکر می‌کنم در این شرایط که واقعاً مردم هم به لحاظ اقتصادی و هم به لحاظ سلامت و بهداشت با مشکل مواجه هستند، بدشان نمی‌آید وقتی وارد سالن سینما می‌شوند فیلم شادتر و امیدوارانه‌تری ببینند. حداقل به اندازه دو ساعت می‌توانند خستگی در کنند. این همزمانی شاید در زمان اکران به ما کمک کند. بین فیلم‌های تلخی که متأسفانه این روزها همچنان اصرار بر ساخته شدنش هست، این فیلم به لحاظ فضاسازی و نوع نگاه شادی که دارد احتمالاً بهتر دیده شود.

■ **در دهه ۶۰ و ۷۰ سینمای ایران شاهد اقتباس از آثار ادبی دستمایه کار برخی از کارگردانان بزرگ همچون داریوش مهرجویی بود ولی اکنون کمتر چنین اتفاقی را شاهدیم. در حالی که آثار اقتباسی در جهان امروز طرفداران بسیاری دارد و گاهی سبب افزایش چند برابری فروش یک کتاب یا فیلم می‌شود. به‌طور کلی اقتباس از آثار ادبی با چه چالش‌هایی همراه است و چرا این روزها کمتر مورد استقبال قرار می‌گیرد؟**

ارائه ژانرهای تازه در سینمای امروز ایران با چالش‌های بسیاری همراه است. چرا که با توجه به نظر برخی از کارشناسان، سال‌هاست تولید فیلم در چند ژانر مشخص ادامه داشته و سلیقه مخاطبان ایرانی را شکل داده است. در نتیجه جذب مخاطب برای ژانرهای دیگر ریسک به‌شمار می‌آید.

■ **دغدغه تولید فیلم در این ژانر که کمتر در سینمای ایران شناخته شده، برای شما از کجای ناشی می‌شود؟**

موافق این حرف همکارانم هستم که جذب مخاطب برای سبک متفاوت سخت بوده و ریسک به‌شمار می‌آید. اما این بدان معنا نیست که غیرممکن است. فکر می‌کنم بخشی از این اتفاق به تنبلی خودمان مربوط می‌شود که حاضر نیستیم ریسک کنیم و ترجیح می‌دهیم مدام همان شیوه‌های قدیم را تکرار کنیم. اگر به این دلیل که پرداختن به ژانرهای متفاوت خطراتی دارد، همان کلیشه‌های همیشگی و ژانرهایی که جای پایشان سفت و اثبات شده را کار کنیم، عملاً امکان هر نوع تلاشی و تجربه جدید را از خودمان می‌گیریم، کار به یکپناختی و عادت تبدیل می‌شود که عملاً جذابیتی ندارد.

■ **اگر فیلم‌هایتان در گیشه موفق نشود و مجبور شوید بین تجربه تازه و ساختن فیلم در ژانرهای معمول یکی را برگزینید، انتخابتان چیست؟ اگر قرار باشد پا جای پای فیلمسازان قبلی بگذارم و بخواهم مدام روی همان ژانرها و نوع نگاه‌ها و موضوعات کار کنم، ترجیح می‌دهم فیلم نسازم. چرا که واقعاً آن جنس سینما را دوست ندارم و با دلزدگی همراه است. ترجیح می‌دهم با فاصله فیلم بسازم ولی این ریسک را بپذیرم و ژانرهای متفاوت را تجربه کنم. ریسک کردن جدا از سختی‌هایی که دارد، اگر به نتیجه خوبی برسد می‌تواند جذاب باشد. تصمیم ام این است که کارهای متفاوت‌تری انجام دهم و نگاه خودم را دنبال کنم تا اینکه بخواهم دنباله‌رو فیلمسازهای دیگر باشم.**

■ **در فیلم «ایتالیا ایتالیا» ما مقداری شباهت به سینمای وودی آلن را شاهد بودیم. به‌عنوان مثال شخصیت اصلی داستان شما حس غرور و همه چیزدانی داشت و جامعه‌گریز بود. در برخی از آثار وودی آلن نیز چنین ویژگی وجود دارد. آیا این مشخصه در «رمانتیسیم عماد و طوبی» نیز وجود دارد؟ در این صورت مشخصه جامعه‌گریزی**

کاوه صباغ‌زاده فرزند مهدی صباغ‌زاده کارگردان باسابقه سینماست که سال ۹۵ با فیلم «ایتالیا ایتالیا» اولین تجربه کارگردانی خود را پشت سر گذاشت و نشان داد سینمایی متفاوت از سینمای پدر را انتخاب کرده است. این کارگردان جوان با گذشت چهار سال از ساخت فیلم اولش با فیلم «رمانتیسیم عماد و طوبی» در سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد. «رمانتیسیم عماد و طوبی» بی‌ارتباط با «ایتالیا ایتالیا» نبوده و باز هم همان فضای کمدی رمانتیک را دنبال می‌کند. به گفته صباغ‌زاده این اثر که اقتباسی از کتاب آلن دوباتن است، فضایی مفرح دارد و برخلاف «ایتالیا ایتالیا» روی بخش‌های خوب زندگی تأکید دارد. حسام محمودی، الناز حبیبی و علی انصاریان بازیگرانی هستند که در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند. درباره این فیلم و چگونگی ساخت آن با کاوه صباغ‌زاده به گفت‌وگو پرداختیم.

■ **غالب فیلمسازان جوان بعد از دیده شدن اولین فیلم‌شان سریعاً به سراغ ساخت اثر بعدی می‌روند. اما از فیلم اول شما «ایتالیا ایتالیا» تا فیلم «رمانتیسیم عماد و طوبی» نزدیک به چهار سال می‌گذرد. چرا ساخت فیلم دوم‌تان تا این اندازه به طول انجامید؟**

ترجیح می‌دادم یک‌سال صبر کنم تا درواقع واکنش‌های فیلم «ایتالیا ایتالیا» را به‌طور کامل دریافت کنم و ببینم مخاطب چه ارتباطی با فیلم برقرار کرده است. بعد از آن نیز قرار بود فیلمنامه دیگری بسازم که نگارش آن زمان برد و در نهایت نیز متأسفانه پروانه ساخت نگرفت. در نهایت مشغول نگارش فیلمنامه «رمانتیسیم عماد و طوبی» شدم. اردیبهشت ماه سال گذشته پیش تولید را آغاز کردیم و مراحل فنی فیلم تقریباً تا یک ماه پیش در حال انجام بود.

■ **در این فیلم نیز شاهد همان روایت کمدی رمانتیک هستیم که در «ایتالیا ایتالیا» شاهد بودیم.**

به‌لحاظ ژانر، این دو فیلم شبیه به هم هستند. «رمانتیسیم عماد و طوبی» یک فیلم در ژانر کمدی، رمانتیک و فانتزی است که به نسبت کار قبلی بار فانتزی بیشتری دارد. «ایتالیا ایتالیا» با وجود داشتن لحظات شیرین، فیلم تلخی بود و به موضوع تلخی اشاره می‌کرد ولی شرایط این فیلم متفاوت است و اثر امیدوارکننده‌تری را شاهد هستیم.